

РЕШЕНИЕ

№ 1228

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11617** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 27.11.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав по НАХД № 9566/2019г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 41/21.01.2019г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ - С., с което на основание чл.48, ал.2 от Закона за храните /ЗХ/, отм., на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл.21а, ал.1 ЗХ /отм./.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на процесното НП като законосъобразно издадено. Несъответен на фактите по делото намира извода на съда, че не е посочено по отношение на какви храни е констатирано нарушението. Мотивира, че фактите, удостоверяващи извършването на административното нарушение се съдържат и в съставения при проверката констативен протокол. Оспорват се и изводите на съда по отношение правилността на дадената за нарушението правна квалификация. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване чрез адв.З. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалвания съдебен акт.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

При извършена на 11.12.2018г. проверка от инспектори от ОДБХ-С. в магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от оспорващото дружество, било установено, че не се осъществява ефективен входящ контрол на приетата в обекта храна, а също така не били водени записи за проследимост на използваните суровини – партида, срок на годност – последно внесени в технологичен дневник. Данни от извършената проверка били отразени в Констативен протокол № 0038528/11.12.2018г. Въз основа на така установеното срещу дружеството бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и въз основа на него издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за неговата незаконосъобразност като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, рефлектиращи неблагоприятно върху правото на защита на наказаното лице. Съображенията за това са, че в нарушение на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН не са посочени по изричен и непротиворечив начин правната квалификация на извършеното нарушение. Като нарушения в акта били посочени разпоредбите на чл.21а, ал.1 и ал.3 ЗХ /отм./, а в НП – чл.21а, ал.1 ЗХ /отм./, като последната разпоредба предвижда, че производителите и търговците на храни са длъжни да осигурят възможност за проследяване на храните и на всички други вещества, предназначени за влагане или за които се предполага, че ще бъдат вложени в храни, на всички етапи на производство, преработка и дистрибуция, като за целта: 1. изискват и съхраняват информация за всеки свой доставчик на храни, на животни, отглеждани с цел производство на храни, и на вещества, предназначени за влагане или за които се предполага, че ще бъдат вложени в храни; 2. съхраняват информация за производителите и търговците на храни, на които те са доставили своите продукти. Според съда актосъставителят не е конкретизирал коя от двете хипотези има предвид, а АНО посочил само, че извършеното нарушение се изразява в липса на проследимост. Неправилно според решаващия съд, е приложена и санкционната норма на чл.48, ал.2 ЗХ /отм./, която касае единствено размера на санкцията, но самият състав на нарушението се съдържа в чл.48, ал.1 ЗХ /отм./

Решението е правилно.

Съдържанието на посочената за нарушена разпоредба на чл.21а, ал.1 ЗХ /отм./ беше посочено по-горе и от него се установява безпротиворечиво установеното за производителите и търговците на храни задължение за проследимост на суровините за производство на храни. Липсата на конкретизация на повдигнатото административнонаказателно обвинение рефлектира пряко върху правото на защита

на санкционираното лице, тъй като препятства възможността да разбере в какво точно нарушение е обвинено, че е извършило, за да може да организира адекватно защитата си. Посочването, че не се осъществява ефективен входящ контрол на приетата в обекта храна и суровини, е общо и от него не могат да бъдат изведени признаците на нарушение по чл.21а, ал.1 ЗХ /отм./. Конкретните факти не могат да бъдат изведени от съставения за резултатите от проверката Констативен протокол № 0038528/11.12.2018г., тъй като това би било в нарушение на забраната, установена с чл.46, ал.3 ЗНА. Той може да бъде основание за съставяне на АУАН в отсъствието на свидетели - хипотезата по чл.40, ал.4 ЗАНН, но не може актът в частта, която следва да съдържа описание на фактите в съответствие с изискването по чл.42, т.4 ЗАНН, да препраща към протокола.

Съответни на законовите разпоредби са и изводите досежно приложения санкционен състав – посочената правна норма, въз основа на която е наложено административното наказание, следва да съдържа и привръзка с ал.1 на посочената разпоредба, регламентираща, че се наказва с административно наказание лицето, което наруши разпоредбите на този закон или наредбите по прилагането му, извън случаите по чл.38 – 47.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.11.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав по НАХД № 9566/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.